

Elina Hietala

LL, psykiatrian erikoislääkäri,
päihdelääketieteen erityispätevyys
SELYn hallituksen jäsen
Suomen Lääkäriliiton valtuuskunnan jäsen

Onko ammattiyhdistys-toiminnan aika mennyt ohi?

Tässä nelikymppisyyden kynnyksellä olen päätenyt mukaan ammattiyhdistystoimintaan. Miksikö? No ehkä osin siksi, että työelämässä olen ehtinyt olemaan jo sen verran kauan, että olen huomannut toivovani monenlaisia muutoksia sekä terveydenhuollon organisaatioihin, johtamisjärjestelmiin, että oman erikoisalalan julkikuvaan ja toimintaankin. Lisäksi iso ongelma on mielestäni se, että lääkärit eivät ole riittävän hyvin tietoisia lainsäädännöstä tai lääkärin vastuista terveydenhuollon toiminnassa. Usein on vain talon tapoja toimia esimerkiksi sen osalta, mitä kaikkea voidaan siirtää toisen ammattiryhmän päätettäväksi tai tehtäväksi – ja samaan aikaan lääkärit yhä suuremmissa määrin joutuvat käyttämään aikaansa ”sihteerin työhön”. Nämä kaikki heikentävät lääkärin työhyvinvointia ja näistä puhutaan paljon arkisissa kahvipöytäkeskusteluissa ilman että saadaan muutosta aikaan. Lisäksi aivan liian monelta (kurssi)kaverilta olen kuullut merkillisiä kertomuksia työpaikkojen ihmeellisistä ilmiöistä. Voiko ammattiyhdistystoiminnan kautta vaikuttaa näihin asioihin? En vielä tiedä, mutta toivon että voi

” **SELYssä on vain muutama alle 40-vuotias jäsen. Missä ihmeessä te muut ikäiseni erikoislääkärit olette?**

Ihailen voi seurata nuorten lääkäreiden intoa ammattiyhdistystoiminnassa, mutta mitä meille muutaman vuoden vanhemmille lääkäreille sitten tapahtuu? SELYssä on vain muutama alle 40-vuotias jäsen. Missä ihmeessä te muut ikäiseni erikoislääkärit olette? Elämän paineissa, sanoisin. Yllättävän moni on myös saanut tällin kirkasot-saisuuteensa. Väitän, että suuri osa meistä varhaiskeski-ikäisistä on allergisoitunut sille, että resurssit/lainsäädäntö/organisaatorakenteet/jne. eivät läheskään aina mahdollista työn tekemistä omien arvojen mukaisesti. Meillä on halu toimia oikein, tuottaa laadukasta ja käypää hoitoa, mutta käytännössä olemme pakotettuja sietämään sitä, että liian usein joudumme oikomaan ja tinkimään omista periaatteistamme. Ja ne muut maailman ja elämän paineet, onhan niitä. Pitää elää terveellisesti, syödä monipuolisesti, muistaa ilmasto, urheilla riittävästi, nukkua hyvin, harrastaa voimauttavasti, pysyä informaatiotulvan aallonharjalla, viettää laatu-aikaa lasten kanssa, huolehtia

” **Ammattiyhdistystoiminta ei ole onnistunut sisällyttämään itseään trendien mukaisiin hyvän elämän vaatimuksiin.**

parisuhteesta, rentoutua kavereiden seurassa, sisällyttää mindfulnessiä elämään, rasvata jalanpohjat, langata hampaanvälit ja jumpata lantionpohjaa leipoessa mokkapaloja junajoukkueen kioskiin. Ammattiyhdistystoiminta ei ole onnistunut sisällyttämään itseään trendien mukaisiin hyvän elämän vaatimuksiin. Mutta työelämässä kuitenkin jokainen on joutunut huomaamaan, että järkevät ja helpotkaan muutokset eivät ole helppoja toteuttaa. Yksin sitä saa hakata päättään seinään varsin pitkään, turhautua ja pahimmillaan uupua kaikenlaiseen epämääräiseen söhröön ja myös liikaan työmäärään. Yhdistykset ovat lopulta jäsentensä näköisiä, kuten yhdistysten johtokin. Olit nyt sitten nuori, siltä väliltä tai jo vanhempi lääkäri, mitä sinä haluat ammattiyhdistystoiminnalta, mitä haluat SELYltä? Laita viestiä ja kerro, tai mikä vielä parempaa, tule mukaan ja vaikuta. Kai sitä yhdessä saadaan paremmin hyviä asioita eteenpäin.